

Din Kavramı Üzerine Düşünmek Zorundayız – 2

Prof. Dr.-Ing. Şenel ERGİN

Önce bir âyet,

Cüz:1 Sûre:2 Bakara Sûresi

62. “Şüphesiz iman edenler; Yahudilerden, Hristiyanlardan ve Sâbiîlerden de Allah’a ve ahiret gününe inanıp sâlih amel işleyenler için rableri katında mükâfatlar vardır. Onlar için herhangi bir korku yoktur, onlar üzüntü çekmeyeceklerdir.”¹

Âyetin devamında, âyet’e yönelik ek bilgi verilerek anlamının doğru kavranmasını sağlamak yerine, Arapça metninde bulunan bazı sözcüklerin anlamlarının açıklanması daha önemli görülmüş, aşağıdaki bilgi parantez içinde verilmiştir.

“(Yahudi kelimesi, buzağıya tapmaktan tevbe ettikleri vakit İsrailoğullarına takılmış bir addır. Bir rivayete göre de Hz. Yakub’un en büyük oğlu Yahûzâ’ya nisbet edilmiştir. Nasârâ, Hz. İsa’nın indiği Nâsıra kasabasına nisbettir, diyenler vardır. Bir rivayete göre Hz. İsa’nın Âl-i İmrân 52, Saff 14. âyetlerinde geçen ‘men ensârî ilallah’ sözünden alınmıştır. Sâbiîler hakkında çeşitli rivayetler vardır. Bir görüşe göre, Hz. İbrahim’in dinini devam ettiren eski bir topluluk idi. Müfessirlerin bazıları da Sâbiîliğin Yahudilikle Hristiyanlık arasında tevhidci bir din olduğunu belirtmişlerdir. Bazı yeni araştırmacılar ise, Sâbiîlerin Bâbil’de yaşayan ve yarı Hristiyan olan bir mezhep müntesibi olduklarını ve Hz. Yahya’nın tâbilerine benzediklerini ifade etmişlerdir.)” s.9

Doç. Dr. Karagöz², 2014, “**Ahirette Korkmayacak Olanlar**” başlığı altında “**Salihler**” konusunu işlerken de Bakara Sûresi’nin 62. Âyetini örnek olarak vermiş.. ancak hem âyetin arasına hem de sonuna, benim “şerh koyma” diye adlandırdığım eklemeler yapmıştır.

2-62. “Şüphesiz iman edenler, Yahudilerden, Hristiyanlardan ve Sâbiîlerden **(her bir grubun kendi şeriati döneminde)** Allah’a ve ahiret gününe inanan sâlih amel işleyenler için Rableri katında mükâfatlar vardır; onlar korkuya uğramayacaklar, mahzun da olmayacaklardır” diye hükmedilmiştir.” s.121.

Arapça’dan Türkçe’ye aktarımında görülen ufak farklılıkların yanında açık ayrım, parantez içinde verilen (vurgu bana aittir) açıklamadır. Âyete eklenen dipnotta da Arapça orijinal metin yazıldıktan sonra, aşağıda verilen açıklama eklenmiştir.

“.. bk. Maide 5/69. İslâmiyet kendinden önceki dinlerin hükmünü kaldırmıştır. Bu itibarla, hangi dine mensup bulunursa bulunsun, tüm insanlar İslâm’a girmekle yükümlüdürler. İslâm

¹ Yazıda bu ve daha sonra verilen âyetler için bakınız:

Kur’an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli, Haz. Prof. Dr. Hayrettin Karaman ve diğerleri, *Türkiye Diyanet Vakfı yayınları*/ 86-E, ISBN: 978-975-389-352-7, 7. Baskı, Diyanet İşleri Başkanlığı, Ankara, 2013.

² Karagöz, İsmail, Allah Sevgisi Allah Korkusu, TDV yayını, No: 396, ISBN: 978-975-389-530-9, 9. Baskı, Ankara, 2014.

gelmeden önceki semavi dinlere mensup olanlardan Allah’a ve ahirete inanıp iyi işler yapanlar, tıpkı İslâm’da olduğu gibi, kurtuluşa ermişlerdir. Bu genel bir kuraldır. Bu ayet bu noktayı vurgulamaktadır. Yoksa İslâmiyet geldikten sonra, İslâm’ı kabul etmeden, kendi ölçüleri içinde ‘Allah’a ve ahirete inanıp, iyi işler yapmak’ kişiyi kurtuluşa erdirmez.” s. 122.

Herhangi bir ek açıklamayı gereksindirmeyecek ölçüde net bir ifade..

Bir önceki sayfada künyesi dipnota yazılan Türkiye Diyanet Vakfı’nın yayını, “Kur’an-ı Kerim ve Açıklamalı Meâli”nde konuyla ilintili yapılması gerekli açıklama, ancak 118. sayfasında yer alan Mâide Sûresi’ne eklenerek verilmiştir:

Cüz:6 Sûre:5 Mâide Sûresi

69. “İman edenler ile Yahudiler Sâbiîler ve Hıristiyanlardan Allah’a ve ahiret gününe (gerçekten) inanıp iyi amel işleyenler üzerine asla korku yoktur; onlar üzülecek de değillerdir.

(Önceden bir kimsenin dini ne olursa olsun ve ne kadar günah işlemiş bulunursa bulunsun Son Peygambere uyup doğruca iman eder, bundan sonra da iman gereğini yaşarsa onun dünya ve ahirette korkacağı hiçbir şey yoktur.)” s. 118.

Okunan ve Müslüman ellerinde dolaşan tek Mushaf’ın 9. ve 118. sayfalarında aynı konu üzerine birbirine benzer sözlerle gelen iki âyet’e eklenen ancak okuyanı aydınlatamayan farklı yazılmış iki ek bilgi ile karşı karşıya kalmış durumdayız. Arada yüz sayfadan fazla bir uzaklık var; belki fark etmedik, belki de nasıl anlamamız gerektiğini kestiremiyoruz. Okuduğumuz metin anlamsız gibi de gelebilir..

Konunun çok sade bir nedeni de olabilir: TDV yayını olarak hazırlanan ve önceki sayfanın dipnot’unda künyesi verilen Mushaf için, “Hazırlayanlar” başlığı altında “Prof. Dr.” unvanlı beş kişi ile “Doç. Dr.” unvanlı bir kişinin, toplamda altı kişinin isimleri beyan edilmiştir. Bu altı İlâhiyat Hocasının hangi yöntemle bu Mushafı yayına hazırladıkları bilgisi Önsöz’de şöyle veriliyor.

“Bu meâl, açıklamalardan anlaşılacağı üzere bir kişinin değil, bir heyetin eseridir. Bir âyeti, asıl manası ve hükmü değişmeksizin birkaç türlü ifade etmenin mümkün olduğu yerlerde heyet üyelerinin üslûplarına dokunulmamış, böylece erişilmez güzelliklere, meâl çerçevesinde ifade edilemez mânâ ve sırlara sahip ilâhî kitabın zenginliği, küçük bir ölçüde de olsa meâl yansıtılmıştır.” s.5

Yukarıda karşılaştırılarak ele alınan 2/62 ve 5/69 sayılı âyetlerin, Önsöz’de verilen bilgilere göre, iki ayrı profesörün çalışma kapsamına düştüğü görülmektedir.

Bu türden -sehven ya da kasten mi bilemem- yapılan sisli/muğlak ifadeler, okumayı ve anlamayı pek başaramayanları şüpheye düşürüyor ve ulaşabildikleri “bilirkişiler”e naif ve anlamsız sorular sormalarına neden oluyor. Örneğin: “Yahudiler ve Hıristiyanlar cennete

girecekler mi..” sorusu.. Ve bunu TV ekranlarında yanıtlamak kolay iş olmuyor. Ya da sanal ortamlarda mizah yönü ağır basan tartışmalar başlatılıyor.. Genelde de sorulara verilen yanıtlar çoğu kez pek aydınlatıcı olamıyor. Çünkü “bilirkişiler” de nihayet insan ve onların da “inanç” düzeyinde bağlı oldukları düşünce ekolleri var. Siyasal ideolojilerden söz etmiyorum..

Ve bunları en iyi niyetimle söylüyorum. Yoksa “İman Şartları” bağlamında “Allah’ın Resûlu’ne inanma” konusunu devre dışı bırakmayı, yukarıda verilen iki âyete temelleyerek akılsallaştırma çabalarına ve bu çabaların evrensel olduğu savlanan Siyonist akılla olan bağlantısına (şimdilik) değinmiyorum.

Oysa “DİN” ve “İMAN” bağlamında tek geçerli “söz” Allah’ındır ve O’nun Resûlum dediği kişinin, Hz Muhammed Mustafa (s.a.v)’ ındır.

Ha.. bu arada Türkiye’de ÜNİ.’LERİN Mason Evreni olduğunu biliyoruz. Ben İlâhiyat Fakülteleri’ndeki MASON MESLEKTAŞLARIMI ve genele oranlarının ne olduğunu merak ediyorum..

Bileniniz var mı..